

دین را نباید منحصر در محدوده عبادت کرد/ امام (ره) و احیای دین

به نظر امام(ره) مانع اساسی در راه دین، جدایی دین از سیاست، منحصر کردن آن در محدوده عبادت و پرستش است که به خاطر آن در طی چند سال گذشته عرصه حیات بر دین تنگ شده است و بعد از دور کردن این مانع است که می توان تمام موانع دیگر را از سر راه برداشت.

به نظر امام(ره) مانع اساسی در راه دین، جدایی دین از سیاست، منحصر کردن آن در محدوده عبادت و پرستش است که به خاطر آن در طی چند سال گذشته عرصه حیات بر دین تنگ شده است و بعد از دور کردن این مانع است که می توان تمام موانع دیگر را از سر راه برداشت.

جامعیت دین و علمای دین

همان طور که اسلام یک دین جامع است، علمای آن هم باید شخصیت جامع و کاملی داشته باشند. به این دلیل، آن افرادی که با جنبه های مختلف دین آشنا نیستند، نمی توانند درباره دین حرف بزنند و جنبه های مختلف آنرا برای دیگران تشریح کنند.

تاریخ احیای دین طولانی است، در گذشته افراد گوناگونی در این راه قربانیها دادند، ولی نتوانستند مأموریت خود را به مرحله کمال پیروزی برسانند. قابل ذکر است که یکی از دلایل ناکامی آنها، فقدان جامع بودن شخصیت آنها بود.

بعد از بررسی های دقیق تصنیفها، ارشادها و رهنمودهای حضرت امام خمینی(ره) به این نتیجه می رسیم که شیعه در هیچ دوره و زمانی چنین فقیه جامع الشرایطی مانند حضرت امام(ره) نداشته است، و به احتمال قوی در آینده هم نخواهد داشت. آن شخصی که برای اصلاح جامعه قدم بر می دارد، باید دارای ویژگی های زیر باشد:

1- مهارت در علوم روحانی و معنوی، برای اینکه کورکورانه و از روی جهل و نادانی سخن نگوید.

2- دیانت و احترام و ارادت به علمای بزرگوار دینی، و باور به اینکه وجود علما برای کشور لازم است.

3- نیت خالص داشته باشد، نه نیت سودجویی و سوء استفاده.

4- دارای عقل و فکر و تدبیر باشد و صلاحیت تشخیص بد و خوب را داشته باشد تا کارها و اعمالش خردمندانه باشد.

5- اثر و نفوذ معنوی داشته باشد تا به واسطه آن بتواند به برنامه های خود جامه عمل بپوشاند.

باید اعتراف کرد که حضرت امام خمینی(ره) به حق متصف به چنین اوصاف اعلا بودند، چرا که ایشان اسلام را به طور کامل با توجه به تمام جزئیاتش به خوبی درک کرده بودند. شخصیت جامع امام ناشی از جامعیت اسلام بود. اگر بگوئیم امام کما حقہ اسلام را شناختند و با تمام وجودشات آنرا حس و درک کردند، سخن گزافه نگفته و مبالغه نکرده ایم.

امام خمینی(ره) و احیای دین

حضرت امام خمینی(ره) نهضت الهی خود را در دوران پرتشنج شاهنشاهی آغاز کردند، در دورانی که حتی یک دریچه کوچک هم به سوی احیای اسلام گشوده نمی شد. در آن زمان، حکومت دو هزار و پانصد ساله شاهنشاهی محکم و غیر قابل تسخیر به نظر می آمد و حامیان شاه نیز زیاد بودند.

با وجود این، امام(ره) با تکیه بر نیروی لایزال الهی و توسل به حضرت امام زمان(عج) و با در نظر گرفتن توان همه جانبه ملت ایران و موج خروشان حاصل از بیداری جهان اسلام و مسلمانان با رهنمودها و ارشادهای خود موجی از تحرک و حرکت را به وجود آوردند و علیه طاغوت قیام کردند.

ویژگیهایی که به طور عمده در پیامها و رهنمودهای حرکت آفرین ایشان وجود داشت، به صورت ذیل می توان بر شمرد: اصولی بودن، قابلیت بسط و اشاعه داشتن، حیات بخش و شورانگیز، غیرقابل انکار بودن، محکم و استواری، جامع و کامل بودن، هماهنگی با

با یک نگاه مختصر نمی توان درباره بیانات و نوشته هایی که مربوط به موضوع نهضت انقلاب و ویژگیهای آن است، بحث کرد، اما بعد از بررسی افکار و عقاید امام خمینی(ره) به این نتیجه می رسیم که ایشان یک عالم دینی، اسلام شناس، عاقل، مدبر و دانشمند بودند و تمام علوم گذشته، حال و آینده در وجود ایشان نهفته شده بود. علاوه بر این امام(ره) صلاحیت و قابلیت زیادی در تجزیه و تحلیل مسائل داشتند.

به نظر امام(ره)، مانع اساسی در راه دین، جدایی دین از سیاست، منحصر کردن آن در محدوده عبادت و پرستش است که به خاطر آن در طی چند سال گذشته عرصه حیات بر دین تنگ شده است و بعد از دور کردن این مانع است که می توان تمام موانع دیگر را از سر راه برداشت که البته خود به خود برطرف خواهد شد.

امام خمینی(ره) بر این نکته اصرار داشتند که دینی را که ما نام می بریم بر سیاست هم احاطه دارد و سیاست جزء لاینفک دین است. چنانچه ایشان می فرمایند: «حکومت، که شعبه ای از ولایت مطلقه رسول الله(ص) است، یکی از احکام اولیه اسلام است و مقدم بر تمام احکام فرعی، حتی نماز و روزه و حج است.«(صحیفه امام، ص 452)